

Uppsalasocieteten och Freud

Kåseri Radio Uppland 21 november 2001

Den senaste tiden har jag ofta varit på besök i Uppsalas finare salonger, i den tunna luft som gör en lätt berusad och omtöcknad. Där har jag mött fina människor i fina kläder. Människor som varit så naturliga så, fastän de är så rika. Samtalen har rört de ädla ting man finna kan all världen kring; den sköra konsten, tänkandets finlemmade känslspröt, den yttersta fjäden på Hägens vinge, vingårdar och golfslag. Moral och etik har man talat överallt. Nästan alltför mycket som om man hade dåligt samvete.

Samtidigt med dessa svävande besök bland dess ädla människor har jag läst Sigmund Freud och Carl G Jung och detta har föranlett följande dikt. En sång, som jag helt anspråkslöst och ödmjukt helt stilla vill sjunga för er:

Ni tycks må bra
Ni doftar gott
Av Brut och Schalimar
Bemödar er om fint manér
Och om ett trevligt sätt.
Ni konverserar artigt med en pittoresk diftong
Men tänker mest på snusk
Och vill helst visa din pinjong.

Vi är som djur, vi är som djur
Vi verkar mänskliga men är som djur
Små pilska kaniner bland dyrbara viner
Ni för er väl men i er själ
Där snaskar ni som svin.

Vi är som djur ni är dom djur
Som babianer och kreatur
Vi gnor allt vi orgak som vårpilska sorkar
Så tänker han. Och varje tant
Hon tänker likadant
Vi är som djur Vi är som djuur
Vi verkar mänskliga men är som djur
Och du som tycks helt könlös
Din hållning dn är lönlös

För under bysten hyser ni en lysten
Där under själen hukar sig en galen
Där under bältet ruvar det ett väldigt svultet djur.

Ungeför så skildrar Freud och Jung människans väsen och hennes främlingskap inför Kulturen. Det gäller även i Uppsala.